

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌ها شیخ محمد صالح المنجد حفظه الله تعالى

موضوع:

۱. عقاید؛ شناخت خلفاء خداوند؛ مهدی؛ وجود مهدی و ویژگی‌های او
۲. عقاید؛ شناخت ایمان و کفر؛ ادیان، مذاهب و فرقه‌ها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پرسش

نویسنده: فارس الحجاز

تاریخ: ۱۳۹۸/۱۲/۲۷

نگاه یهودیان و مسیحیان به موضوع امام مهدی علیه السلام چگونه است؟ آیا در کتاب‌های آنان یعنی تورات و انجیل، اشاراتی به منجی بشریت در آخر الزمان یافت می‌شود؟

پاسخ

تاریخ: ۱۳۹۹/۱/۷

در تورات و انجیل، اشارات فراوانی به امام مهدی علیه السلام و دوران حکومت او در آخر الزمان یافت می‌شود و این عجیب نیست؛ چراکه خداوند آن دو را نازل کرده، همان طور که قرآن را نازل کرده و سخن او در آن دو موجود است، هر چند برخی تحریف‌ها از جانب نویسندگان، مترجمان و مفسران به آن دوره یافته است.

ما در زیر، برخی از این اشارات را ذکر می‌کنیم:

۱. در کتاب اِشْعِیَا^۱ آمده است: «برای ما کودکی زاده و به ما پسری بخشیده خواهد شد؛ سلطنت بر دوش او خواهد بود و او <راهنمای شگفت‌انگیز> و <ارباب قدرتمند> و <پدر همیشگی> و <سردار صلح> خوانده خواهد شد. فرمانروایی و صلح او تا ابد ادامه خواهد یافت، و او بر تخت داوود و بر قلمرو او حکومت خواهد کرد، و آن را به انصاف و عدالت، از حال تا به ابد، استوار خواهد ساخت و پایدار نگاه خواهد داشت. غیرت خداوند لشکرها این را به انجام خواهد رسانید».

۲. در کتاب اِشْعِیَا^۲ آمده است: «نهالی از کُنده‌ی یَسَاسِر بر خواهد آورد، و شاخه‌ای از ریشه‌هایش میوه خواهد داد. روح خداوند بر او قرار خواهد یافت، روح حکمت و فهم، روح خیرخواهی و قوت، روح معرفت و ترس خداوند. و لذت او در ترس خداوند خواهد بود. بر حسب آنچه به چشم بیند،

۱-۹:۶-۷

۲-۱۱:۱-۱۰

داوری نخواهد کرد و بر وفق آنچه به گوش شنود، حکم نخواهد داد؛ بلکه بینویان را به عدالت داوری خواهد کرد، و برای ستمدیدگان زمین به انصاف حکم خواهد داد. جهان را به عصای دهانش خواهد زد، و شریران را به نَفَس لب‌هایش خواهد کشت. کمر بند او عدالت خواهد بود و شال کمرش، امانت. گرگ با بره سکونت خواهد داشت، و پلنگ با بزغاله خواهد خوابید؛ گوساله و شیر و پرواری با هم به سر خواهند برد، و کودکی خردسال آن‌ها را هدایت خواهد کرد. گاو با خرس خواهد چرید، و بچه‌های آن‌ها با هم خواهند خوابید؛ و شیر چون گاو گاه خواهد خورد. طفل شیرخواره بر سوراخ مار بازی خواهد کرد، و طفل از شیر گرفته شده، دست در لانه‌ی افعی فرو خواهد برد. در تمامی کوه مقدس من هیچ آسیب و ویرانی نخواهد بود؛ زیرا چنانکه آب‌ها دریا را می‌پوشاند، جهان از شناخت خداوند پر خواهد شد. در آن روز، ریشه‌ی یسا همچون پرچی برای قوم‌ها بر پا خواهد شد؛ و ملت‌ها به او روی خواهند آورد، و استراحتگاه او پر جلال خواهد بود».

۳. در کتاب اِشْعِیَا^۱ آمده است: «به‌یقین ستمگر محو خواهد شد، هلاکت پایان خواهد پذیرفت، و پایمال‌کننده از زمین برچیده خواهد گشت. آن گاه تختی به محبت بر پا خواهد شد، و بر آن حاکمی با وفاداری در خیمه‌ی داوود جلوس خواهد کرد که انصاف را می‌جوید و عدالت را می‌شتاباند».

۴. در کتاب اِشْعِیَا^۲ آمده است: «اینک پادشاهی به عدالت سلطنت خواهد کرد، و حکمرانان به انصاف حکم خواهند راند. هر یک همچون پناهگاهی در برابر باد و سرپناهی در برابر توفان خواهند بود؛ همچون نهرهای آب در بیابان خشک، و سایه‌ی صخره‌ای بزرگ در صحرای سوزان. آن گاه چشمان بینندگان تار نخواهد شد، و گوش‌های شنوندگان خواهد شنید. دل شتابندگان معرفت را درک خواهد کرد، و زبان الکنان فصیح و بلیغ خواهد گردید. شخص خبیث دیگر شریف خوانده نخواهد شد، و شخص رذل دیگر نجیب نامیده نخواهد گردید. تا آن گاه که روح از اعلی بر ما ریخته شود، و بیابان به بوستان بدل گردد و بوستان، همچون جنگل به نظر آید. آن گاه انصاف در بیابان ساکن خواهد شد، و عدالت در بوستان اقامت خواهد گزید. ثمره‌ی عدالت، سلامتی خواهد بود و نتیجه‌ی عدالت، آرامی و امنیت تا ابدالابد. قوم من در منزل‌گاه‌های مملو از آرامش، و مسکن‌های ایمن و استراحتگاه‌های پر از آسایش ساکن خواهند شد».

۵. در کتاب اِشْعِیَا^۳ آمده است: «این است بنده‌ی من که از او حمایت می‌کنم، و برگزیده‌ی من که جانم از او خشنود است. من روح خود را بر او می‌نهم، و او عدالت را در حق قوم‌ها جاری خواهد ساخت. او فریاد نخواهد زد و آوای خویش بلند نخواهد کرد، و صدای خود را در کوچه‌ها

۱-۴:۱۶-۵

۲-۱:۳۲-۱۵، ۵-۱۸

۳-۱:۴۲-۹

نخواهد شنوینید. نی خُرد شده را نخواهد شکست، و فتیله‌ی کم‌سو را خاموش نخواهد کرد. او عدالت را در کمال امانت اجرا خواهد نمود؛ سست نخواهد شد و دلسرد نخواهد گشت تا عدل و انصاف را بر زمین برقرار سازد. سواحل دوردست چشم‌انتظار شریعت اویند. خداوند بلندمرتبه که آسمان‌ها را آفرید و آن‌ها را گسترانید، او که زمین و ثمرات آن را وسعت می‌بخشد، و نَفَس را به مردمانی که بر آنند و روح را به کسانی که بر آن سالکند ارزانی می‌دارد، چنین می‌فرماید: <من، خداوند، تو را به جهت برقراری عدالت خوانده‌ام؛ من دست تو را خواهم گرفت و تو را حفظ خواهم کرد؛ من تو را عهدی برای قوم و نوری برای ملت‌ها خواهم ساخت؛ تا چشمان نابینایان را بگشایی، و اسیران را از زندان برهانی، و ظلمت‌نشینان را از سیاهچال به در آوری. من خداوند هستم! نام من این است! من جلال خود را به کسی دیگر نخواهم داد، و نه ستایش خویش را به بت‌های تراشیده. اینک وقایع پیشین به‌انجام رسید، و حال من از چیزهای نو خبر می‌دهم، و آن‌ها را پیش از وقوع به شما اعلام می‌دارم.>.

۶. در کتاب دانیال^۱ آمده است: «چون در رؤیاهای شب می‌نگریستم، دیدم که به ناگاه کسی مانند پسر انسان با ابرهای آسمان می‌آمد. او نزد قدیم‌الایام رسید، و او را به حضور وی آوردند. حکومت و جلال و پادشاهی به او داده شد، تا تمامی قوم‌ها و ملت‌ها و زبان‌ها او را خدمت کنند. حکومت او حکومتی است جاودانه و بی‌زوال، و پادشاهی او زایل نخواهد شد. آن‌گاه پادشاهی و حکومت و حشمت ممالکی که زیر تمامی آسمان است به قوم مقدّسین آن متعال داده خواهد شد؛ پادشاهی آن‌ها پادشاهی جاودانه خواهد بود و همه‌ی حکومت‌ها آن‌ها را خدمت و اطاعت خواهند کرد».

۷. در کتاب ارمیا^۲ آمده است: «خداوند می‌فرماید: <هان، روزهایی می‌آید که شاخه‌ای عادل برای داوود بر پا می‌کنم؛ پادشاهی که به خردمندی سلطنت خواهد کرد، و عدل و انصاف را در این سرزمین به اجرا در خواهد آورد.>».

۸. در کتاب ملاکی^۳ آمده است: «سروری که انتظارش را می‌کشید ناگاه به معبد خود خواهد آمد. آن پیام‌آور عهد که شما مشتاق دیدارش هستید خواهد آمد. اما کیست که روز آمدنش را تحمّل تواند کرد؟ و کیست که به هنگام ظهورش تواند ایستاد؟ زیرا او همچون آتش پالایشگران و مانند صابون گازران خواهد بود. خداوند لشکرها می‌فرماید: <آن‌گاه من برای داوری، نزدیک شما خواهم آمد، و بر ضدّ جادوگران و زناکاران و آنان که قسم دروغ می‌خورند و بر کارگر در پرداخت مزدش و بر بیوه‌زنان و یتیمان ستم روا می‌دارند و دست رد بر سینه‌ی غریبان می‌زنند و از من نمی‌ترسند، به‌زودی شهادت خواهم داد.>».

۱. ۱۳:۷-۱۴:۲۷

۲. ۵:۲۳

۳. ۱:۳-۲:۵

۹. در کتاب مکاشفه‌ی یوحنا^۱ آمده است: «آن گاه دیدم که آسمان گشوده است و پیش رویم، هان اسبی است سفید، با سواری که <امین> و <برحق> می‌نامندش. او به عدل حکم می‌کند و می‌جنگد. چشمانش به آتش مشتعل می‌ماند و بر سرش تاج‌های بسیار است. و نامی دارد بر او نوشته که هیچ‌کس نمی‌داند، جز خودش. ردایی دارد به خون آغشته و نامی که بدان خوانده می‌شود <کلمه‌ی خدا> است. سپاهیان آسمان از پی او می‌آمدند، سوار بر اسبان سفید، و در جامه‌های کتان نفیس و سفید و پاکیزه. و شمشیری از دهانش بیرون می‌آید بزرگ، تا با آن بر قوم‌ها بتازد. <بر آنان با عصای آهنین حکم خواهد راند> چرخشت شرابِ خشم و غضبِ خدای قادر مطلق را لگدمال خواهد کرد. و بر ردا و ران او نامی نوشته شده است: <شاه شاهان> و <رب ارباب> و فرشته‌ای دیدم که در آفتاب ایستاده بود و به بانگ بلند به کل پرندگان که در دل آسمان بال می‌زدند، ندا داد و گفت: <بیاید؛ برای ضیافت بزرگ خدا گرد هم آید تا از گوشت شاهان و سرداران و قدرتمندان بخورید، و از گوشت اسبان و سوارانشان، و از گوشت هر انسانی، از غلام و آزاد، و خرد و بزرگ> آن گاه آن وحش را دیدم، و آن شاهان زمین را دیدم، و سپاهیان آنان را دیدم، که گرد آمده بودند تا با آن سوار و سپاه او بجنگند. اما آن وحش گرفتار شد و با او آن نبی کذاب که به نام او آیات به ظهور می‌آورد و با آیات خود کسانی را فریفته بود که علامت آن وحش را پذیرفته بودند و تمثال او را می‌پرستیدند. آنان هر دو، زنده به دریاچه‌ی آتش و گوگرد مشتعل افکنده شدند. و باقی آنان به شمشیری که از دهان آن اسب‌سوار بیرون می‌آمد، کشته شدند و آن پرندگان همگی خود را از گوشت آنان بیاکندند».

۱۰. در کتاب مکاشفه‌ی یوحنا^۲ آمده است: «آن گاه نشانی عظیم و شگرف در آسمان پدیدار شد: زنی که خورشید به تن داشت و ماه زیر پایش بود و تاجی از دوازده ستاره بر سر داشت. زن آبستن بود و فریادش از درد زایمان بلند بود. آن زن پسری به دنیا آورد، فرزند ذکوری که با عصای آهنین بر همه‌ی قوم‌ها فرمان خواهد راند. و فرزند او ربوده شد و نزد خدا و پیش تخت او فرستاده شد. و زن به بیابان، به جایی که خدا برای او مهیا کرده بود، گریخت تا در آنجا از او به مدت هزار و دویست و شصت روز نگهداری کنند».

۱۱. در کتاب اِشْعَیَا^۳ آمده است: «ای قوم من، به من توجه کنید، و ای مردم من، به من گوش بسپارید: شریعتی از نزد من صادر خواهد شد و انصافم را چون نوری برای قوم‌ها برقرار خواهم ساخت. عدالت من نزدیک شده، و نجات من در راه است؛ بازوی من قوم‌ها را دادرسی خواهد کرد. چشم امید سرزمین‌های ساحلی به من است، و برای بازوی من انتظار می‌کشند. چشمان خود را

۲۱-۱۹:۱۱.۱

۶-۲،۵-۱۲:۱.۲

۸-۵۱:۴.۳

به سوی آسمان‌ها برافرازید، و پایین به زمین بنگرید. آسمان‌ها همچون دود ناپدید خواهند شد، زمین چون جامه، مندرس خواهد گشت، و ساکنانش بسان مگسان خواهند مرد. اما نجات من تا به ابد باقی خواهد ماند، و عدالتم هرگز زوال نخواهد پذیرفت. ای کسانی که عدالت را می‌شناسید، و ای قومی که شریعت مرا در دل دارید، به من گوش فرا دهید! از سرزنش مردمان مهربانید، و از دشنام‌های آدمیان پروا مدارید. زیرا بید، ایشان را چون جامه خواهد زد، و کرم، ایشان را چون پشم خواهد خورد. اما عدالت من تا به ابد باقی خواهد ماند، و نجات من، نسل اندر نسل».

۱۲. در کتاب اِشْعِیَا^۱ آمده است: «بیابان و خشکزار شادمان خواهد شد و صحرا به وجد آمده، چون گل سرخ خواهد شکفت؛ شکوفه‌ی بسیار خواهد آورد و وجدکنان فریاد شادی سر خواهد داد. به آن، جلال لبنان و شکوه گرمِل و شارون عطا خواهد شد؛ جلال خداوند را خواهند دید، و شکوه خدای ما را مشاهده خواهند کرد. دست‌های سست را قوی سازید؛ زنان لرزان را استوار گردانید. به دل‌های هراسان بگویید: <قوی باشید و مهربانید! هان خدای شما می‌آید؛ او با انتقام و مکافات الهی می‌آید؛ او خود می‌آید تا شما را نجات دهد> آن گاه چشمان نابینایان گشوده خواهد شد، و گوش‌های ناشنویان باز خواهد گشت. آن گاه لنگان چون غزال جست و خیز خواهند کرد، و زبان گنگ شادمانه خواهد سرایید. آب‌ها در بیابان سیلان خواهد کرد، و نهرها در صحرا خواهد جوشید. شن داغ به برکه بدل خواهد شد، و زمین تشنه به چشمه‌های جوشان. در مکانی که شغالان می‌آرمیدند، علف و بوریا و نی خواهد روید. در آنجا شاهراهی خواهد بود که <راه مقدّس> نامیده خواهد شد؛ شخص نجس در آن قدم نخواهد نهاد، بلکه تنها از آن سالکان راه خواهد بود، و جاهلان از آن گذر نخواهند کرد. شیری در آن نخواهد بود، و حیوان درنده‌ای بر آن بر نخواهد آمد، و در آن یافت نخواهد شد. بلکه تنها رهایی‌یافتگان در آن گام خواهند زد».

۱۳. در کتاب اِشْعِیَا^۲ آمده است: «هان من آسمانی جدید و زمینی جدید خواهم آفرید، و امور پیشین دیگر به یاد آورده نخواهد شد، و از ذهن نخواهد گذشت. دیگر هرگز در آن کودکی نخواهد بود که چند روزی بیش زنده نماند، و نه پیرمردی که عمر خود را به کمال نرساند. آن که در صدسالگی بمیرد، جوان محسوب گردد و آن که به صدسالگی نرسد، ملعون به‌شمار آید. خانه‌ها بنا خواهند کرد، و در آن‌ها ساکن خواهند شد؛ تاکستان‌ها غرس خواهند کرد، و از میوه‌ی آن‌ها خواهند خورد. دیگر بنا نخواهند کرد تا دیگران ساکن شوند، و غرس نخواهند کرد تا دیگران بخورند. زیرا ایام قوم من مانند ایام درخت خواهد بود، و برگزیدگان من سال‌ها از دسترنج خود لذت خواهند برد. محنت بیهوده نخواهند کشید، و فرزندان به جهت رعب و وحشت نخواهند زاد،

۱. ۱: ۲۵-۹

۲. ۲: ۲۰، ۱۷-۶۵-۲۵

زیرا قومی برکت یافته از خداوند خواهند بود، آنان و نسل آنان با هم. پیش از آنکه بخوانند پاسخ خواهیم داد، و هنوز سخن بر زبانشان است که خواهیم شنید. گرگ و بره با هم خواهند چرید، و شیر چون گاو گاه خواهد خورد، اما خوراک مار خاک خواهد بود. و در تمامی کوه مقدّس من، ضرری نخواهند رسانید و نابود نخواهند کرد. این است فرموده‌ی خداوند».

۱۴. در زبور داوود وعده‌ای آمده که خداوند از آن خبر داده، آنجا که فرموده است: **﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾**؛ «و هرآینه در زبور پس از ذکر نوشتیم که زمین را بندگان صالح به میراث خواهند برد»؛ چنانکه در آن^۲ آمده است: «بدکاران منقطع خواهند شد، اما منتظران خداوند زمین را به میراث خواهند برد. پس از اندک زمانی، دیگر شریری نخواهد بود؛ و هرچند او را بجویی، یافت نخواهد شد. اما حلیمان وارث زمین خواهند شد، و از فراوانی سلامتی لذت خواهند برد. شیران بر پارسایان دسیسه می‌کنند و بر ایشان دندان به هم می‌سایند؛ اما خداوند بر شیران می‌خندد، زیرا می‌بیند که روز ایشان فرا می‌رسد. آنان که خداوند برکتشان دهد، زمین را به میراث خواهند برد، ولی کسانی که لعنتشان کند، منقطع خواهند شد. از بدی روی بگردان و نیکویی کن؛ آن گاه تا به ابد سکونت خواهی یافت. زیرا خداوند عدالت را دوست می‌دارد و سرسپردگان خود را ترک نخواهد کرد. آنان تا به ابد محفوظ خواهند بود، اما نسل شیران منقطع خواهند شد. صالحان زمین را به میراث خواهند برد و تا به ابد در آن سکونت خواهند کرد. منتظر خداوند باش و طریق او را نگاه دار، که تو را به وراثت زمین سرفراز خواهد ساخت، و چون شیران منقطع شوند، به چشم خواهی دید».

۱۵. در زبور داوود^۳ آمده است: «به‌یقین که نجات او به ترسندگانش نزدیک است، تا جلال در سرزمین ما ساکن شود. محبت و وفاداری با هم ملاقات خواهند کرد؛ عدالت و سلامتی یکدیگر را خواهند بوسید. وفاداری از زمین خواهد رویید، و عدالت از آسمان خواهد نگریست. آری، خداوند آنچه را نیکوست، عطا خواهد فرمود، و سرزمین ما حاصلخیز خواهد بود».

۱۶. در انجیل متی^۴ آمده است: «چون عیسی آن جماعت‌ها را دید، به کوهی برآمد و بنشست. آن گاه شاگردانش نزد او آمدند و او به تعلیم دادنشان آغاز کرد و گفت: >خوشا به حال فقیران در روح، زیرا پادشاهی آسمان از آن ایشان است. خوشا به حال ماتمیان، زیرا آنان تسلی خواهند یافت. خوشا به حال حلیمان، زیرا آنان زمین را به میراث خواهند برد. خوشا به حال گرسنگان و تشنگان عدالت، زیرا آنان سیر خواهند شد. خوشا به حال رحیمان، زیرا بر آنان رحم خواهد شد».

۱. الأنبیاء/ ۱۰۵

۲. ۳۷:۹-۳۷:۲۷، ۱۳:۲۲-۲۹، ۳۴

۳. ۸۵:۹-۱۳

۴. ۵:۱-۸، ۱۰

خوشا به حال پاکدلان، زیرا آنان خدا را خواهند دید. خوشا به حال آنان که در راه پارسایی آزار می‌بینند، زیرا پادشاهی آسمان از آن ایشان است».

۱۷. در انجیل متی^۱ آمده است: «وقتی عیسی بر کوه زیتون نشسته بود، شاگردانش در خلوت نزد او آمده، گفتند: >به ما بگو این وقایع کی روی خواهد داد و نشانه آمدن تو و پایان این عصر چیست؟< عیسی پاسخ داد: >به هوش باشید تا کسی گمراهتان نکند. زیرا بسیاری به نام من خواهند آمد و خواهند گفت، «من مسیح هستم،» و بسیاری را گمراه خواهند کرد. همچنین درباره جنگ‌ها خواهید شنید و خبر جنگ‌ها به گوشتان خواهد رسید. اما مشوش مشوید، زیرا چنین وقایعی می‌باید رخ دهد، ولی هنوز پایان فرا نرسیده. نیز قومی بر قوم دیگر و حکومتی بر حکومت دیگر بر خواهند خاست. و قحطی‌ها و زلزله‌ها در جای‌های گوناگون خواهد آمد. اما همه‌ی این‌ها تنها آغاز درد زایمان است. در آن زمان شما را تسلیم خواهند کرد تا آزار بسیار ببینید، و شما را خواهند کشت. همه‌ی قوم‌ها به خاطر نام من از شما نفرت خواهند داشت. در آن روزها بسیاری از ایمان خود بازگشته، به یکدیگر خیانت خواهند کرد و از یکدیگر متنفر خواهند شد. پیامبران دروغین زیادی برخاسته، بسیاری را گمراه خواهند کرد. در نتیجه‌ی افزونی شرارت، محبت بسیاری به سردی خواهد گرایید. اما هر که تا به پایان پایدار بماند، نجات خواهد یافت. و این بشارت پادشاهی در سرتاسر جهان اعلام خواهد شد تا شهادتی برای همه‌ی قوم‌ها باشد. آن گاه پایان فرا خواهد رسید. پس چون آنچه را دانیال نبی «مکروه ویرانگر» نامیده در مکان مقدس بر پا ببینید-خواننده دقت کند- آن گاه هر که در یهودیه باشد، به کوه‌ها بگریزد؛ و هر که بر بام خانه باشد، برای برداشتن چیزی، فرود نیاید؛ و هر که در مزرعه باشد، برای برگرفتن قبا‌ی خود به خانه بازنگردد. وای بر زنان آبستن و مادران شیرده در آن روزها! دعا کنید که فرار شما در زمستان یا در روز شنبه نباشد. زیرا در آن زمان چنان مصیبت عظیمی روی خواهد داد که ماندش از آغاز جهان تا کنون روی نداده، و هرگز نیز روی نخواهد داد. اگر آن روزها کوتاه نمی‌شد، هیچ بشری جان سالم به در نمی‌برد. اما به خاطر برگزیدگان کوتاه خواهد شد. در آن زمان، اگر کسی به شما گوید، «ببینید، مسیح اینجا است!» یا «مسیح آنجاست!» باور مکنید. زیرا مسیحان کاذب و پیامبران دروغین برخاسته، آیات و معجزات عظیم به ظهور خواهند آورد تا اگر ممکن باشد، حتی برگزیدگان را گمراه کنند. ببینید، پیشاپیش به شما گفتم. بنابراین اگر به شما بگویند، «او در بیابان است،» به آنجا نروید؛ و اگر بگویند، «در اندرونی خانه است،» باور مکنید. زیرا همچنانکه صاعقه در شرق آسمان پدید می‌آید و نورش تا به غرب می‌رسد، ظهور پسر انسان نیز چنین خواهد بود. هر جا لاشه‌ای باشد، لاشخوران در آنجا گرد می‌آیند. بلافاصله، پس از مصیبت آن روزها خورشید تاریک خواهد شد و ماه دیگر نور نخواهد افشاند؛ ستارگان از آسمان فرو خواهند ریخت،

و اجرام آسمان به لرزه در خواهند آمد. آن گاه نشانه‌ی پسر انسان در آسمان ظاهر خواهد شد و همه‌ی طوایف زمین فغان سر خواهند داد، و پسر انسان را خواهند دید که با قدرت و جلال عظیم بر ابرهای آسمان می‌آید. او فرشتگان خود را با نفیر بلند شیپور خواهد فرستاد و آن‌ها برگزیدگان او را از چهار گوشه‌ی جهان، از یک کران آسمان تا به کران دیگر، گرد هم خواهند آورد. حال، از درخت انجیر این درس را فرا گیرید: به محض اینکه شاخه‌های آن جوانه زده برگ می‌دهد، درمی‌یابید که تابستان نزدیک است. به همین‌سان، هر گاه این چیزها را ببینید، درمی‌یابید که او نزدیک، بلکه بر در است. آمین، به شما می‌گویم، تا این همه روی ندهد، این نسل از میان نخواهد رفت. آسمان و زمین زایل خواهد شد، اما سخنان من هرگز زوال نخواهد پذیرفت. هیچ‌کس آن روز و ساعت را نمی‌داند جز پروردگار؛ حتی فرشتگان آسمان و پسر نیز از آن آگاه نیستند. زمان ظهور پسر انسان مانند روزگار نوح خواهد بود. در روزهای پیش از توفان، قبل از اینکه نوح به کشتی درآید، مردم می‌خوردند و می‌نوشیدند و زن می‌گرفتند و شوهر می‌کردند و نمی‌دانستند چه در پیش است. تا اینکه توفان آمد و همه را با خود برد. ظهور پسر انسان نیز همین‌گونه خواهد بود. از دو مرد که در مزرعه هستند، یکی برگرفته و دیگری واگذاشته خواهد شد. و از دو زن که با هم دستاس می‌کنند، یکی برگرفته و دیگری واگذاشته خواهد شد. پس بیدار باشید، زیرا نمی‌دانید سرور شما چه روزی خواهد آمد. این را بدانید که اگر صاحبخانه می‌دانست دزد در چه پاسی از شب می‌آید، بیدار می‌ماند و نمی‌گذاشت به خانه‌اش دستبرد زنند. پس شما نیز آماده باشید، زیرا پسر انسان در ساعتی خواهد آمد که انتظارش را ندارید. پس آن غلام امین و دانا کیست که اربابش او را به سرپرستی خانواده‌ی خود گماشته باشد تا خوراک آنان را به‌موقع بدهد؟ خوشا به حال آن غلام که چون اربابش بازگردد، او را مشغول این کار ببیند. آمین، به شما می‌گویم، که او را بر همه‌ی مایملک خود خواهد گماشت. اما اگر آن غلام، شریر باشد و با خود بیندیشد که «اربابم تأخیر کرده است،» و به آزار همکاران خود پردازد و با میگساران مشغول خوردن و نوشیدن شود، آن گاه اربابش در روزی که انتظار ندارد و در ساعتی که از آن آگاه نیست خواهد آمد و او را از میان دو پاره کرده، در جایگاه ریاکاران خواهد افکند، جایی که گریه و دندان به دندان ساییدن خواهد بود».

افزون بر این‌ها، در تورات و انجیل نصوصی یافت می‌شود که می‌تواند اشاره‌ای به زمینه‌ساز ظهور امام مهدی علیه السلام باشد که خداوند او را از مشرق بر می‌انگیزد، تاراه را برای حکومتش فراهم سازد؛ چنانکه در کتاب اِشْغِیا^۱ آمده است:

«من خدا هستم و جز من خدایی نیست؛ من خدا هستم و کسی مانند من نیست. انتها را از ابتدا بیان می‌کنم و آنچه را که هنوز انجام نشده، از قدیم. می‌گویم: >تدبیر من برقرار خواهد ماند، و تمامی خواست خود را به جا خواهم آورد. مردی چون پرنده‌ی شکاری را از

مشرق فرا می خوانم، پس از سرزمینی دوردست می آید و تدبیر مرا به جای می آورد. سخن گفتم و به یقین به انجام خواهم رسانید، تدبیر کردم و آن را عملی خواهم ساخت».

با توجه به اینکه خبر می دهد او مردی چون پرنده ای شکاری است که از «سرزمینی دوردست در مشرق» می آید و تدبیر خداوند را به جای می آورد و این ویژگی مردی است که بنا بر روایات متواتر و مشهور اسلامی، از خراسان خروج می کند و به سوی خلیفه ی خداوند مهدی فرا می خواند و حاکمان ظالم را خوار می سازد؛ چنانکه در کتاب اِسْغِیَا آمده است:

«و اما من کسی را از شمال برانگیخته ام، کسی را که از محل طلوع آفتاب می آید، و نام مرا خواهد خواند. او بر حاکمان همچون بر گل پا خواهد نهاد، همچون کوزه گری که گل را لگدمال کند. کیست که از ابتدا این را بیان کرد، تا بدانیم؟ و کیست که از پیش آن را گفت، تا بگوییم که سخنش راست است؟ هیچ کس آن را بیان نکرد، و هیچ کس آن را اعلام ننمود، و هیچ کس سخنی از شما نشنید».

بلکه این اشاره کمتر از تصریح نیست؛ زیرا گفتن اینکه «او از محل طلوع آفتاب می آید»، مانند آن است که بگوید: «او از خراسان می آید»؛ با توجه به اینکه «خراسان» در فارسی کهن به معنای «محل طلوع آفتاب» است؛ چراکه مرکب از «خور» به معنای آفتاب و «آسان» به معنای محل طلوع است، چنانکه بسیاری از اهل لغت گفته اند و با این وصف، اگر می خواستیم عبارت را به فارسی کهن ترجمه کنیم، باید می گفتیم: «او از خراسان می آید»، بل در تورات نصوصی یافت می شود که به نظر می رسد به لقب خراسانی موعود یعنی «منصور» اشاره دارد؛ چنانکه در کتاب اِسْغِیَا آمده است:

«آن کیست که نصرت یافته ای عادل از مشرق برانگیخت، و او را به خدمت خویش برگماشت؟ که قومها را تسلیم وی می کند، و پادشاهان را مطیع وی می گرداند؛ که آنان را چون غبار به شمشیر وی می سپارد، و همچون کاه که بر باد شود، به گمانش وامی گذارد. او ایشان را تعقیب می کند و به سلامتی می گذرد، از راهی که پیشتر در آن پا ننهاده است. کیست که این همه را به عمل آورده، و کیست که نسلها را از آغاز فرا خوانده است؟ من هستم، خداوند، من که اولین و نیز آخرینم، او من هستم».

با توجه به اینکه قیام کننده ی عادل از مشرق را «نصرت یافته» می خواند و این اگر اشاره ای مستقیم به نام او یعنی «منصور» نباشد، دست کم وجه تسمیه یعنی علت نامیدن او به آن در روایات اسلامی است؛ چراکه خداوند او را بر قومها و پادشاهان نصرت می دهد، تا راه را برای حکومت او فراهم سازد؛ چنانکه در زبور داوود^۳ پس از بشارت به حکومت خداوند آمده است:

۲۶-۴۱:۲۵.۱

۴-۴۱:۲.۲

۸۵:۱۴.۳

«عدالت (یا عادل) پیشاپیش وی خواهد رفت و راهی برای قدم‌های او مهیا خواهد ساخت».

و در کتاب ملاکی^۱ به صراحت آمده است:

«خداوند لشکرها می‌فرماید: >هان من قاصد خود را می‌فرستم تا راه را برای من آماده کند. سپس سروری که انتظارش را می‌کشید ناگاه به معبد خود خواهد آمد».

و در کتاب اِشْعِیَا^۲ در توصیف آن زمینه‌ساز حکومت خداوند آمده است:

«ندا کننده‌ای که می‌گوید: >راه خداوند را در بیابان مهیا سازید و طریقی برای خدای ما در صحرا هموار کنید؛ هر درّه‌ای برافراشته شود و هر کوه و تلی پست گردد. زمینِ ناصاف صاف، و ناهمواری‌ها هموار گردد» آن گاه جلال خداوند آشکار خواهد شد، و تمامی بشر با هم آن را خواهند دید، زیرا که دهان خداوند سخن گفته است».

همچنین، در آن^۳ با اشاره به نهضت زمینه‌سازی او آمده است:

«و گفته خواهد شد که: >بسازید، بسازید! راه را مهیا سازید! موانع را از سر راه قوم من بردارید!»

همچنین، در آن^۴ با اشاره به پرچم مبارک او که پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم آن را «پرچم هدایت» نامیده، آمده است:

«بگذرید! از دروازه‌ها بگذرید! راه را برای قوم مهیا سازید. بسازید! شاهراه را بسازید! سنگ‌ها را از آن برچینید و برای امت‌ها پرچمی برافرازید!»

و در کتاب حزقیال^۵ با اشاره به رسیدن او به بیت المقدس آمده است:

«دیدم که جلال خداوند از جانب مشرق می‌آید. صدای آمدنش همچون صدای آب‌های بسیار بود، و زمین از جلال او تابناک شد. جلال خداوند از دروازه‌ی شرقی به معبد (یعنی بیت المقدس) درآمد. آن گاه روخ مرا بلند کرد و به صحن درونی آورد؛ و هان جلال خداوند معبد را پر ساخت».

۳:۱.۱

۵-۴۰:۳.۲

۵۷:۱۴.۳

۶۲:۱۰.۴

۵-۴۳:۲،۴.۵

با توجه به اینکه می‌گوید: «دیدم که جلال خداوند از جانب مشرق می‌آید» و می‌گوید: «جلال خداوند از دروازه‌ی شرقی به معبد (یعنی بیت المقدس) درآمد» و این هماهنگ با روایت رسیده از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم است که در آن آمده است: «تَخْرُجُ رَايَاتُ سُودٍّ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ فَلَا يَرُدُّهَا شَيْءٌ حَتَّى تَنْصَبَ بِإِيلِيَاءَ»؛ «پرچم‌های سیاهی از جانب مشرق می‌آیند که چیزی جلودارشان نیست تا آن گاه که در ایلپاء افراشته شوند» و در روایتی دیگر آمده است: «يَخْرُجُ مِنْ خُرَّاسَانَ رَايَاتٌ سُودَّةٌ، لَا يَرُدُّهَا شَيْءٌ حَتَّى تَنْصَبَ بِإِيلِيَاءَ يَعْنِي بَيْتَ الْمَقْدِسِ»؛ «پرچم‌های سیاهی از جانب خراسان می‌آیند که چیزی جلودارشان نیست تا آن گاه که در ایلپاء افراشته شوند یعنی در بیت المقدس»^۱ والله تعالی أعلم.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصورها شیخ خراسانی
مجلس شورای اسلامی ایران

۱. بنگرید به: الفتن لابن حماد، ص ۱۲۲؛ مسند أحمد، ج ۲، ص ۳۶۵؛ سنن الترمذی، ج ۳، ص ۳۶۲؛ المعجم الأوسط للطبرانی، ج ۴، ص ۳۱؛ الكامل لابن عدي، ج ۳، ص ۸۵؛ تاریخ مدینة دمشق لابن عساکر، ج ۳۲، ص ۲۸۱.